

H. Sax. C
223

H. Sax. C
223

~~H. San. J. C. 118.~~

Sächsische Landesbibliothek –
Staats- und Universitätsbibliothek Dresden

<http://digital.slub-dresden.de/id373187602/3>

gefördert von der **DFG**
Deutschen Forschungsgemeinschaft

Nxia ceu navis, tumidis jactata procellis,
 Horret inexhausti naufraga saxa maris,
 Aut ferit annosas tempestas turbida quercus
 Fulmine, vel pavido terra tremore tremit;
 Sic nox illa fuit, pejorem dicere posses,
 Unica quæ tanti causa doloris erat;
 Nempe --- sed hic hebes est calamus, lacrymantur ocelli:
 REGEM non patrio decubuisse solo.

O rigidam fortem! casum sine fine dolendum!
 Quilibet AUGUSTI nomen inane vocat.
 Squalidus in comtos Albis ferit ungue capillos,
 Ingeminans: Regem Vistula, redde meum!
 Filius Elector tanti flet funera Patris;
 Nuncia fama necis fulminis instar erat.
 Electrix, constans solidæ virtutis amatrix,
 Deplorat soceri tristia fata sui.
 Indulget lacrymis patriæ spes, turba Nepotum,
 Et charum tenera voce reposcit Avum.
 Aula dolorifico nimium pessundata planctu,
 Ingemit: ah tandem REX adamate redi!
 Dresda gemens, quondam quæ nil, nisi gaudia novit,
 Fatalem recolit tristis & orba diem.
 Urbs Domino viduata suo, nunc vulnera sentit,
 Funestasque dolet sorte furente vices.
 O liceat REGI, vox est hæc civibus una,
 Postremum fido dicere corde: vale!

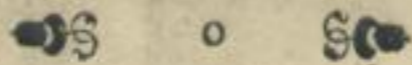
Quam tristis rerum facies! quæ fulmina fati!
Mœsta cupresseti ruta gerit folia!
Tympana nulla sonant, nec porta repagula solvît;
Territat atratus lumina nostra color.
Temporis auxilio vix est obducta cicatrix,
Cum campanarum fit nova plaga sono.

Causa doloris adest ingens: Respublica luget;
Ferreus hic etenim, marmoreusque foret,
Aut ferus, hyrcanum ferret sub corde leonem,
Qui, quando sævi nos ferit ira Dei,
Duraque regalem rapuerunt fata coronam,
Busta queat siccis cernere tanta genis.

Imperii nunquam Rex ullus gessit habenas,
Qui foret AUGUSTO dignior elogio.
Dignus erat Titus, nec non Trajanus amore,
Sed tamen AUGUSTI gratia major erat.
Posteritas etenim ventura fatebitur olim:
AUGUSTUM, titulum commeruisse PATRIS.
Consiliis populos, & mansuetudine rexit,
Magnificum jungens Martis & Artis opus.
Vindictæ nunquam dulcedine captus amara,
Quæsitivi populi commoda sola sui.
Heros magnanimus, nulli Virtute secundus,
Alcides nostri temporis alter erat.
Aula stupefcenti miracula plurima mundo,
Virtutis normam Principibusque dedit.
Frivola Musa tace: quid enim describere tentas?
AUGUSTI vitam? Frivola Musa tace.
Viribus hic opus est; nec Regis gesta Poloni,
Nec laudum titulos charta pusilla capit.
Posteritas quondam pariis incisa columnis,
AUGUSTI REGIS fortia facta legat.
Tantus enim mortis conamina despicit Heros,
Virtutisque manet gloria longa comes.
Sarmata terra quidem REGIS de corpore gaudet,
Sed REGEM Saxo pectore quisque gerit.
Si pons vel stabulum nostris se sistit ocellis,
Dicimus: AUGUSTUS nobile fecit opus;

Proh Dolor! **AUGUSTUS**, cuius, nisi mente gemente,
Dulce sibi nomen dicere lingua nequit.
Sarmaticas quivis Votum transmittit ad oras
Extremum, dicens: sit tibi terra levis!
Sit tibi blanda quies! lacrimas date, lumina, largas!
Sed tremo; meque dolor dicere plura vetat.
Sit modus in rebus: compescite lumina, fletum:
Mens satis in lacrimas officiosa fuit.

Sed quæ lux oritur? nunc spes renovata dolorem
Discutit ex animo, tristitiamque fugat.
Nubila vividior fulget post tempora Phœbus,
Missaque vox cælo prospera verba refert:
Quod fuit **AUGUSTUS PATER olim, fœnore largo
AUGUSTUS patriæ **FILIUS** illud erit.**
Cœlica vox dulci reficit solamine mentes,
Pristina propitio Numine cura fugit.
Albis, sole novo, radios dum cernit amœnos,
Lætitiæ pandit publica signa suæ.
Latantur cives; sanctas ad Numinis aras,
VIVAT UT **AUGUSTUS!** dedita turba vovet.
Ergo veni, Princeps, heroica **PATRIS** imago,
Auspiciisque bonis regna paterna cape.
Te clarum virtus fecit, natura decorum:
Intuitu solo pectora mille capis.
Æternum tibi corda patent; en dextra fidesque!
Nullaque disrumpet vincula firma dies.
Ut valeas cum stirpe tua, deperdere nostra
Vel bona, vel vitam, turba parata sumus.
Propitium Numen semper tua cœpta secundet!
Floreat imperio patria nostra tuo!
Inclyta fœminei **CONJUX** tua, gloria sexus,
In nos affectu matris ad instar erit.
Austriacus sanguis, quo non clementior ullus,
Quas ferimus, steriles non finet esse preces.
Fœcundum thalamum jam sextus surculus ornat,
Electoralis sic viret usque **DOMUS**.
Vivite felices! nostris Deus, annue votis:
Ut sit, ceu quondam, **Ruta coronigera.**

1. VI. 1985
2. VI. 1985

Datum der Entleihung bitte hier einstempeln!

12. April 1994

5. Juni 1996

1-5. Juli 1986

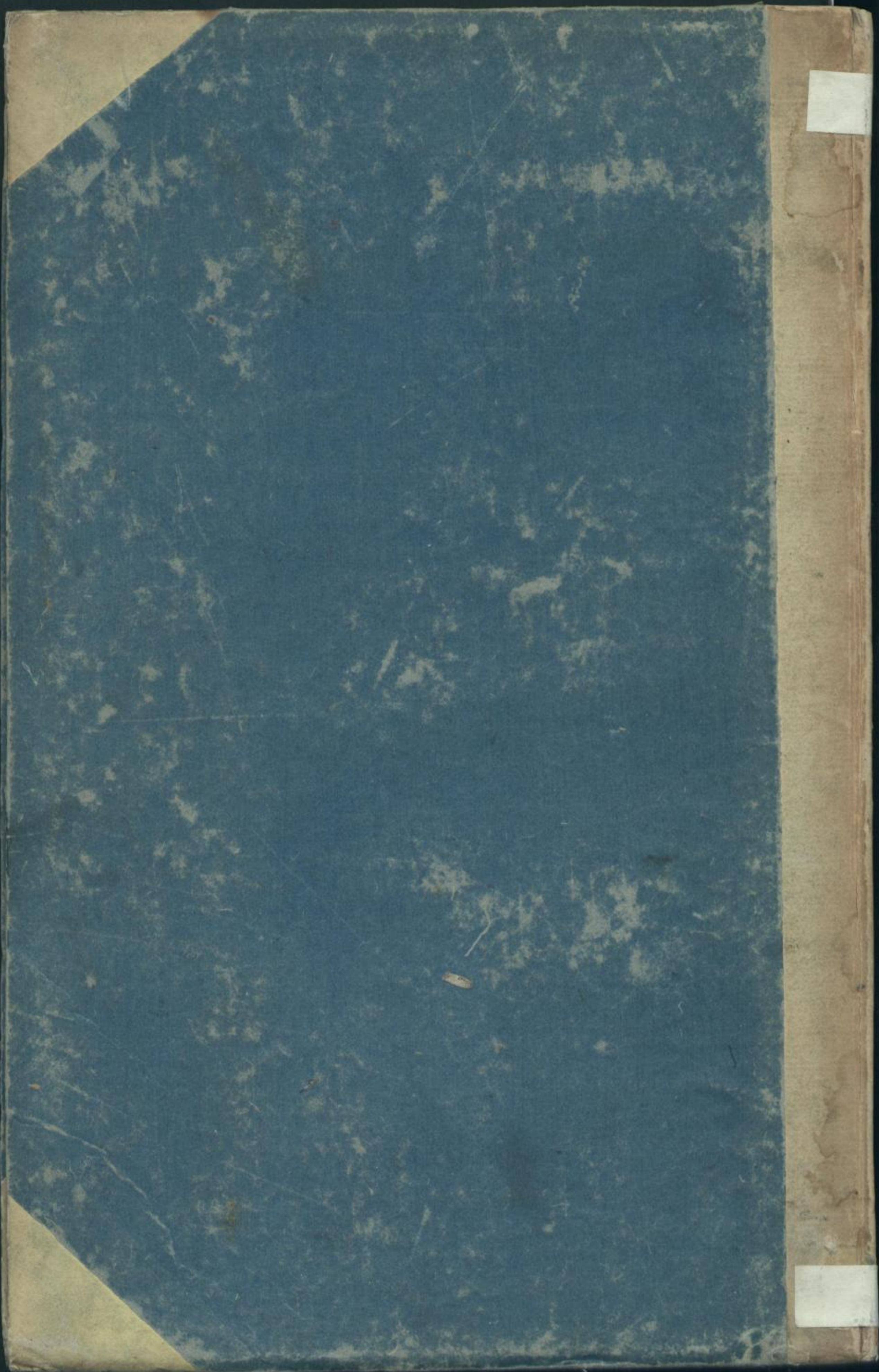
SACHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

2 0313013

III/9/280 JG 162/6/86

H. Sax. C. 223

[Blank label]

[Blank label]